

НА ПЕРЕДОВІЙ ЗАГИНУВ 53-РІЧНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ СЕРГІЙ ПИЛИПЧУК ІЗ ВЕЛИКОДЕДЕРКАЛЬСЬКОЇ ГРОМАДИ

17 Жовтня 2022

Сумна новина для Великодедеркальської громади. На фронті загинув 53-річний військовий Сергій Пилипчук. Чоловік родом із села Великих Загаєць.

Ворог обірвав життя воїна на Харківщині, поблизу села Оскіл. У військового залишилась дружина, діти та внуки. Співчуваємо рідним і близьким полеглого захисника. Вічна дяка герою.

<https://t1news.tv/na-peredovij-zagynuv-53-richnyj-vijskovyj-sergij-pylypchuk-iz-velykodederkalskoyi-gromady/>

Мріяв побачити внука Михайлика та дітей. На Кременеччині сумують за бійцем Сергієм Пилипчуком

18 жовтня 2022 р.

- Змалку він мав загострене відчуття справедливості. Не міг стерпіти неправди, бодай дрібної нечесності. Тож коли росія напала на українську землю, чоловік пішов воювати на фронт з перших днів війни. 53-річний Сергій Пилипчук не встиг побачити новонародженого онучка, не встиг попрощатись з донькою та сином, коханою дружиною.
- Він їхав на завдання за рулем бойової автівки, в салоні сиділи ще два Сергії – його вірні побратими. Ворожа міна обірвала життя військових. Всі троє загинули в один день. Трагічний збіг, від якого мурашки по шкірі...

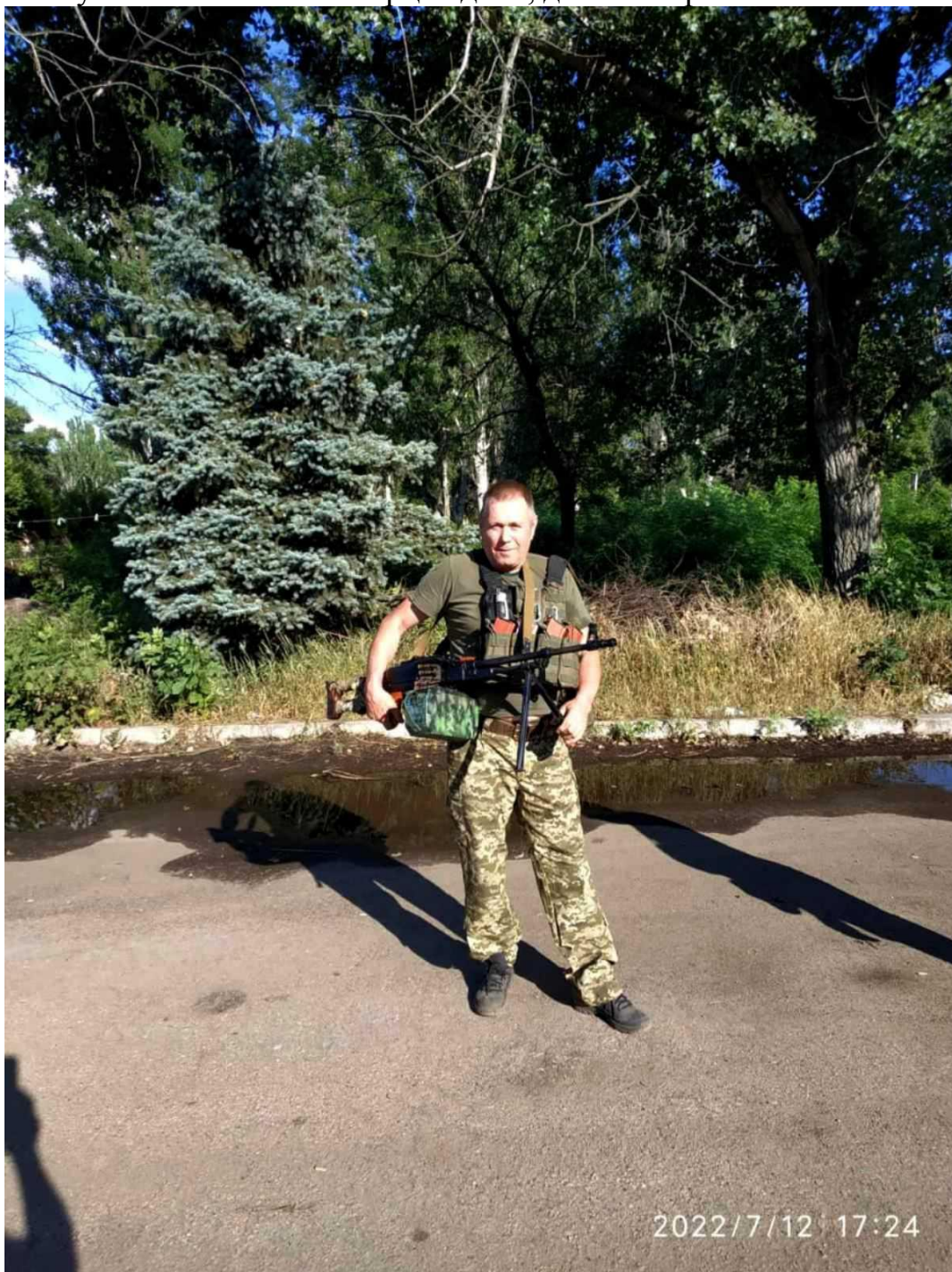
Про те, що сміливого бійця Сергія Пилипчука з Великих Загаєць не стало, краянам минулої неділі сповістили на сторінках громади та Кременецької РДА.

– Схилимо голови в скорботі... Із сумом та жалем повідомляємо, що у бою за Батьківщину поблизу села ***** на Харківщині загинув Пилипчук Сергій Володимирович. На жаль, війна неблаганна і забирає найкращих... Слова ніщо для рідних та близьких, та все ж висловлюємо щирі співчуття дружині, дітям та внукам загиблого Героя. Вічна пам'ять та слава полеглому

Захиснику! – сумує за ним вся Великодедеркальська об'єднана територіальна громада.

– Трагічна звістка про загибель Героїв-військовослужбовців Збройних Сил України надійшла знову. Із сумом та жалем повідомляємо, що 13 жовтня 2022 року у бою за Батьківщину загинув наш земляк Сергій Пилипчук. Висловлюємо співчуття рідним та близьким... Нехай душа Героя отримає Боже благословення та спокій, – написали від Кременецька Районна Державна Адміністрація.

Якою людиною був Сергій? Яким залишився у серцях односельчан, товаришів та найближчих людей? Чим дорожив, про що мріяв та за що боровся? Герой ціною власного життя захищав наш мирний сон і щасливе майбутнє. Він житиме в серцях доти, доки ми про нього пам'ятаємо...

Для нього сім'я була понад усе

Пилипчук Сергій Володимирович народився 8 лютого 1969 року у селі Великі Загайці, що розташоване на річці Вілія, на Кременеччині. Там і мешкав все своє життя. Свого часу чоловік закінчив Великозагайцівський ЗЗСО І-ІІІ ступенів, а далі вирішив не здобувати вищу освіту, а завести сім'ю й заробляти на життя власною працею. Тим паче роботи Сергій не цурався, був майстром на всі руки.

– Нас обох у класі називали затійниками. Ми будь-які витівки влаштували. Сергія дуже любили вчителі. Класна керівницка завжди казала, що він – борець за правду, адже з дитинства мав загострене почуття справедливості. Пригадуєте, як у радянські часи всіх рівняли під одну копірку? А Сергій не вписувався в той стереотип, не хотів бути як інші. Як друг, він завжди виручав у скруті, йому можна було довіритись. На роботі, де б Сергій не працював, його хвалили за відповідальність й відданість справі, – розповідає **товариш загиблого Іван**.

Похресниця військового Лариса пригадує, що коли була маленькою, то з дядьком Сергієм бачились дуже часто. Коли виросла й поїхала на навчання до міста, не мали змоги постійно з ним спілкуватись. Та коли юнка поверталась додому в село, довго говорили з хресним, він постійно цікавився її здобутками.

– Вони з моїм татом однокласники, завжди були хорошими друзями. З дитинства разом. Тому дядько Сергій став моїм хресним батьком. На будь-які свята їхня родина до нас у гості йде, а ми до них. Товаришуємо сім'ями! – говорить Лариса.

Після завершення школи чоловік пройшов строкову службу в армії. Під час військового вишколу був у Німеччині. Повернувшись, працював трактористом у місцевому колгоспі, їздив за кордон на заробітки. Вдома доглядав за городами, пильнував господарку. Як розповідає хреснена донька Лариса, часу на себе мав мало, бо піклувався про родину. На дозвіллі любив ходити на риболовлю.

– Добрий, щирий, нікого ніколи не образив, залюбки допомагав тим, хто до нього звертався за поміччю. Ніхто не має поганой думки про хресного, – додає жінка.

Навіть з передової підбатьорював дружину

До початку повномасштабної війни захисник працював на приватній пилорамі. За словами друга Івана, мав прекрасні стосунки з роботодавцем. Коли Сергій вже воював, той фінансово підтримував його, передав дороговартісний бронезилет. Як загайчанин потрапив на фронт? З перших днів вторгнення він активно волонтерив. Возив пісок, облаштовував блокпости, збирав продукти по селі. В Будинку культури у Загайцях облаштували своєрідний пункт прийому допомоги для наших Збройних Сил. Сергій з похресницею Ларисою та односельцями чергував там, приймав продукти, упакував та надсилав хлопцям в гарячі точки.

Згодом чоловікові вручили повістку. Він без вагань вирушив до військкомату вже 8 березня. Сказав: «Якщо я потрібен на фронті, то беріть відразу, не тягніть!». Так оберігав своїх рідних від сліз, від хвилювань. Вразив їх рішучістю! Сергій Пилипчук воював на Харківщині, був артилеристом й успішно виконував обов'язки сержанта. Останнім часом кермував бойовим позашляховиком «УАЗ».

До дружини Катерини військовик традиційно телефонував тричі на день – вранці, в обід та ввечері. Яким би поганим не було мобільне покриття, а ситуація на полі бою – важкою, Сергій знаходив час бодай одним реченням заспокоїти кохану, сказати їй, що живий. Говорив не хвилюватись надміру, мовляв, дехто з бійців тижнями не виходять на зв'язок. З ним все буде добре, а як же інакше...

– 13 жовтня хресний востаннє подзвонив до дружини. Повідомив, що все гаразд, набере пізніше. Ввечері не зателефонував... 14 жовтня теж не виходив на зв'язок. Ближче до обіду прийшло СМС, що він з'явився у мережі. Коли ми дзвонили, не відповідав. 15 жовтня звістки від нього теж не було. Ввечері тьоті Каті написав близький побратим чоловіка. На екрані висвітлилось єдине слово: «Співчуваю!». Все стало очевидним. Хрещений загинув... – з болем пригадує той день Лариса.

Важко писати «Вічна пам'ять Герою!» рідній людині

Товариш розказав Катерині Пилипчук, що Сергія не стало ще 13 жовтня. Він з двома іншими побратимами (трагічне співпадіння – теж Сергіями) їхав автівкою на завдання. Машина підірвалась на міні поблизу села ***** на Харківщині. Військовики загинули... Ця новина шокувала всю родину...

– Приємний, привітний, хороший співрозмовник, прекрасний сім'янин. Таким запам'ятається нам дядько Сергій. Страшно усвідомлювати, що він помер, але на жаль... Царство небесне його душі. Рідним щирі співчуття! – пише Сергій Тума.

– Тяжко читати, не віриться, розум не сприймає. Ще важче щось написати, поспівчувати. Дитячі роки... Наші батьки... Ми батьки... Наші діти, онуки... І будь проклята війна, і тебе немає... А ще скільки років було попереду, мрій, думок, планів. Але не судилося... Ти помер заради нас, заради дітей, за Україну, бо вона одна! Схиляю голову перед Твоєю мужністю! Хай Бог прийме Героя в Царство Небесне, а ми пам'ятатимемо і шануватимемо, – додає Сергій Мрига.

– Так є, на жаль, війна забирає найкращих синів, найкращих чоловіків, найкращих батьків та дідусів... Таким і був Сергій! Щирі співчуття Каті, дітям та внукам. Господи, дай сили перенести їм горе, важку втрату дорогої людини. Царство небесне воїну Сергію. Низький уклін! – коментує допис Іван Корнійчук.

– Господь забирає найкращих. Дуже важко писати слова «Вічна пам'ять Герою України!» для людини, яку добре знала... Ще важче сказати слова підтримки для Катерини – дружини Героя, та його дітей. Сумно... Нестерпно гірко... Світла Тобі пам'ять, Сергію! Ти був доброю та щирою людиною. Низький тобі уклін! Щиро співчуваю всій родині! – висловлює скорботу Ольга Євсюкова.

Вдома захисника так і не дочекались рідний брат з сім'єю, любляча дружина Катерина, з якою багато років прожили у шлюбі, донька з онучками – чотири- та восьмирічною, старший син з новонародженим малюком Михайликом... Він не встиг побачити, обійняти, побувати на ручках у дідуся-Героя. Не судилось...

– Михайлику ще навіть пів року не виповнилось. Дядько Сергій так не потримав онука на руках. Він і сина з дочкою від початку війни не бачив. Тепер зустрінуться, але тато лежатиме у домовині. Дуже боляче... – завершує Лариса.

Жителі Великодедеркальської громади зустріли тіло загиблого Героя Пилипчука Сергія 20 жовтня на колінах, з оберемками квітів. Рідні та близькі, односельчани, військові, духовенство та влада прийшли вшанувати Героя, який ціною свого життя виборював для нас незалежність. Покійного через усе село пронесли на руках військові та друзі. Після панахиди біля каплички в центрі села тіло Героя попроварили до хати. ***Поховали загиблого 21 жовтня у Великих Загайцях.***

Редакція «20 хвилин» щиро співчуває дружині, дітям, онукам, родичам, друзям, бойовим побратимам, односельчанам й усім, хто втратив близьку людину – Сергія Пилипчука. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/lyudi/mriyav-pobachiti-vnuka-mihaylika-ta-ditey-na-kremenechchini-sumuyut-za-11690609.html>

Сотні людей прийшли попрощатися із полеглим воїном: Тернопільщина оплакує ще одного Героя (ФОТО)

22.10.2022

21 жовтня Великодедеркальська громада провела в останню дорогу Героя Сергія Пилипчука з Великих Загасць, який загинув 13 жовтня 2022 року неподалік с.Оскіл на Харківщині, боронячи нас від російських військ.

Про це повідомили на сторінці громади у фейсбуці.

Сотні людей прийшли попрощатися із полеглим воїном – рідні, друзі, односельці, побратими, військові, представники влади та духовенство. Важка втрата для близьких та рідних та не менша для громади і України.

Односельці, рідні та друзі згадують про Сергія Володимировича тільки добрими словами – добрий, чуйний, готовий прийти на допомогу кожному, хто цього потребує.

Поховали Героя на місцевому кладовищі під звуки державного гімну та військового салюту.

<https://galas.te.ua/2022/10/%d1%81%d0%be%d1%82%d0%bd%d1%96-%d0%bb%d1%8e%d0%b4%d0%b5%d0%b9-%d0%bf%d1%80%d0%b8%d0%b9%d1%88%d0%bb%d0%b8-%d0%bf%d0%be%d0%bf%d1%80%d0%be%d1%89%d0%b0%d1%82%d0%b8%d1%81%d1%8f-%d1%96%d0%b7-%d0%bf%d0%be/>